
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

УДК 339.9(477+519)

МАЗАРАКІ Анатолій,

д. е. н., професор, ректор КНТЕУ

МЕЛЬНИК Тетяна,

д. е. н., професор, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин КНТЕУ

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ І РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ

Проаналізовано стан зовнішньоекономічних відносин України та Республіки Корея, оцінено місце досліджуваних країн у світовій економіці та структуру формування їх доданої вартості. Проведено аналіз товарної структури зовнішньої торгівлі та охарактеризовано основні індикатори інвестиційної діяльності України та Республіки Корея. Визначено перспективні напрями співпраці України з Азійсько-Тихоокеанським регіоном.

Ключові слова: експортний потенціал, додана вартість, диверсифікація, зовнішньоекономічні відносини, зовнішньоторговельна політика.

Мазараки А., Мельник Т. Внешнеэкономические отношения Украины и Республики Корея. Проанализировано состояние внешнеэкономических отношений Украины и Республики Корея, оценено место исследуемых стран в мировой экономике и структура формирования их добавленной стоимости. Проведен анализ товарной структуры внешней торговли и охарактеризованы основные индикаторы инвестиционной деятельности Украины и Республики Корея. Определены перспективные направления сотрудничества Украины с Азиатско-Тихоокеанским регионом.

Ключевые слова: экспортный потенциал, добавленная стоимость, диверсификация, внешнеэкономические отношения, внешнеторговая политика.

Постановка проблеми. Одним із пріоритетних напрямів зовнішньоекономічної політики України є розбудова зв'язків з Азійсько-Тихоокеанським регіоном (АТР), на який припадає близько половини світового промислового виробництва та світової торгівлі. Зміщення глобального економічного центру до Азії зумовлено, насамперед, зростанням

економіки КНР, наявністю у регіоні індустріального гіганта – Японії, розвитком «нових індустріальних країн» Азії – Республіки Корея, Сінгапуру, Таїланду та інших, які характеризуються високими темпами щорічного зростання ВВП та зовнішньої торгівлі.

Відносини між Україною та Республікою Корея, одним із найбільших торговельних партнерів з АТР, відзначаються тривалістю і стабільністю взаємозв'язків, що актуалізує тему дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні та практичні аспекти проблеми розвитку зовнішньоекономічних відносин України й азійських країн висвітлено у працях таких науковців як Я. Жаліло, С. Кошовий, Ю. Панченко та ін., які акцентують увагу на перспективах виходу України на ринки висхідних країн [1]. Водночас потребують дослідження зовнішньоекономічних відносин України та Республіки Корея як одного з ключових партнерів з АТР.

Мета дослідження – оцінка стану та перспектив розвитку зовнішньоекономічних відносин України та Республіки Корея.

Матеріали та методи. Інформаційна база статті представлена науковими працями вітчизняних і зарубіжних вчених, аналітичними звітами та статистичними даними [2–10]. Дослідження проведено із застосуванням загальнонаукових методів: системного підходу, аналізу та синтезу, теоретичного узагальнення та порівняння.

Результати дослідження. Динаміка ВВП України і Республіки Корея (рис. 1) показує відмінності між країнами упродовж 2000–2015 рр. Через світову фінансово-економічну кризу в Україні у 2008 р. уповільнились темпи зростання ВВП, у 2009 р. відбулося його падіння на 15,1 %. Післякризове відновлення економіки супроводжувалось поступовим вичерпуванням можливостей подальшого економічного зростання на існуючій технологічній базі, домінуванням імпорту над експортом, зростанням зовнішніх запозичень.

Рис. 1. Динаміка ВВП України і Республіки Корея, % до попереднього року

Джерело: побудовано за даними [9].

Серйозним фактором, який ще більше загострив ситуацію в українській економіці, стала неоголошена війна з Російською Федерацією, окупація АР Крим і територій на сході України. Як наслідок, у 2015 р. ВВП України зменшився на 10,0 %. Якщо у докризовий період частка України у світовому виробництві швидко зростала, то останніми роками економічна динаміка України істотно поступається світовій, внаслідок чого цей показник помітно зменшився. Відтак Україна дедалі більше втрачає «помітність» у глобальній економіці. До основних характеристик української економіки слід віднести: погіршення показників промислового виробництва, зростаючу залежність від імпорتنих товарів проміжного споживання, домінування у структурі експорту товарів з низькою доданою вартістю, зменшення обсягів реальних інвестицій, суттєве погіршення виробничих і споживчих настроїв (бізнесу й населення), посилення психологічного навантаження.

Натомість, у Республіці Корея у 2009 р. на фоні економічного спаду переважної більшості європейських країн через розгортання кризових явищ зростання реального ВВП становило 0,7 %. Це пояснюється меншим скороченням попиту на внутрішньому ринку, проведеними державою заходами підтримки виробництва та збереженням діючої банківсько-фінансової системи країни. Зростання ВВП Республіки Корея у 2015 р. становило 2,61 %, що на 21,1 % менше, ніж за підсумками 2014 р.

Відмінності у траєкторії економічного розвитку зумовили неоднакові його результати (табл. 1). ВВП України у 2010 р. становив 141,2 млрд дол. США, що у 7,7 разів менше, ніж у Республіці Корея. За підсумками 2015 р. розрив в економічному розвитку подвоївся, і, як наслідок, ВВП України становив 96,0 млрд дол. США, а у Республіці Корея – 1356,7 млрд дол. США при несуттєво меншій чисельності населення (42,8 млн осіб проти 50,2 млн).

Таблиця 1

Україна та Республіка Корея у світовій економіці, 2000–2015 рр.

Рік	ВВП, млрд дол. США		Частка у світовому господарстві, %		ВВП на душу населення, дол. США	
	Україна	Республіка Корея	Україна	Республіка Корея	Україна	Республіка Корея
2000	32,3	561,6	0,10	1,69	664,2	12154,9
2005	89,2	898,1	0,19	1,90	1907,0	18866,1
2010	141,2	1094,5	0,22	1,67	3093,5	22295,8
2011	169,3	1202,4	0,23	1,65	3723,4	24362,7
2012	182,6	1222,8	0,25	1,65	4028,9	24649,2
2013	190,5	1305,6	0,25	1,71	4217,8	26192,4
2014	131,8	1410,3	0,17	1,81	2928,9	28165,7
2015	96,0	1356,6	0,13	1,81	2141,7	26975,1

Джерело: побудовано за даними [9].

За даними статистичних органів обох країн ВВП на душу населення сформувався у 2015 р. у співвідношенні 1,0 : 12,6.

Різний рівень економічного потенціалу обох країн зумовив утворення різної структури валової доданої вартості (ВДВ) (табл. 2).

Таблиця 2

Структура валової доданої вартості України та Республіки Корея

Рік	Сільське господарство	Промисловість	Будівництво	Оптова і роздрібна торгівля	Транспорт і зв'язок	Інші види діяльності
Україна						
2010	8,36	25,28	3,69	17,36	12,19	33,12
2011	9,42	25,20	3,52	18,29	12,62	30,95
2012	8,97	24,84	3,21	17,56	11,73	33,68
2013	9,99	23,02	2,89	17,93	11,85	34,32
2014	9,46	24,36	3,21	17,93	12,06	32,99
Республіка Корея						
2010	2,47	33,15	5,12	11,38	7,85	40,03
2011	2,52	33,54	4,84	11,63	7,38	40,09
2012	2,46	33,28	4,79	11,73	7,38	40,36
2013	2,34	33,48	4,93	11,53	7,47	40,25
2014	2,34	33,29	4,94	11,47	7,31	40,64

Джерело: розраховано за даними [4].

Україна відстає за розвитком послуг, які за методологією *ISIC* формують групи *J-P* і віднесені до інших видів діяльності. У структурі ВДВ України значно більшою (4 рази) є частка сільського господарства. Частка промисловості у ВДВ у Республіці Корея становить у середньому 33 %, в Україні – 24 %, але поглиблений аналіз структури випуску промислової продукції свідчить про різну технологічну та інноваційну спрямованість вітчизняного виробництва досліджуваних країн не на користь України. Україна продукує переважно низько- і середньонизькотехнологічну промислову продукцію, в складі якої до 67 % становить сировина, 14 % – продукція інвестиційного призначення, 18 % – товари широкого вжитку і 1 % – тривалого використання.

В умовах зовнішньої агресії економічні позиції України у світовому господарстві й надалі суттєво погіршуватимуться. Україні необхідно одночасно вирішувати складні та суперечливі завдання макроекономічної стабілізації та економічного прискорення. Враховуючи обмеженість внутрішніх ресурсів, чітка орієнтованість на зовнішні ринки та фінансові джерела зможуть слугувати чинником зміцнення економіки країни. Стає актуальним пошук нових конкурентних виробництв, перспективних ринків збуту й нових ніш у світовій економіці. Необхідною умовою такого входження є приплив іноземних інвестицій, а це потребує

надійного забезпечення прав власності, сприятливого податкового поля, стійкого макроекономічного середовища, що й визначає пріоритетні напрями інституційних і структурних реформувань [1, с. 32].

Попри високий рівень відкритості економіки Україна не повністю залучена до світового поділу праці й глобальних торговельних потоків. Згідно з глобальним Індексом залучення країн світу до міжнародної торгівлі Україна два роки поспіль (2013–2014 рр.) посідає 83 позицію серед 138 оцінених країн [10]. Упродовж 2000–2015 рр. експорт України зріс майже у 2,6 раза, однак з 2013 р. спостерігалось зменшення його обсягу майже на 30 %, що зумовлено розгортанням війни на сході України та окупацією частини територій Донецької та Луганської областей, які до початку воєнного конфлікту забезпечували до 27 % національного експорту [2].

Основними перешкодами сфери зовнішньоторговельної діяльності України є високі імпортні процедури, тарифи, корупція, внутрішні технічні вимоги і стандарти, доступ до фінансових ресурсів, низький рівень технологій, кваліфікації та ін.

Співпраця в торговельній сфері – важливий напрям українсько-корейських відносин у контексті євразійського вектора (табл. 3). Додатне сальдо зовнішньоторговельного балансу між досліджуваними країнами протягом 2011–2016 рр. свідчить про перевищення обсягів експорту над імпортом з Республіки Корея.

Таблиця 3

**Динаміка зовнішньої торгівлі України та Республіки Корея,
2011–2016 рр.**

Рік	Експорт з України в Республіку Корея		Імпорт з Республіки Корея в Україну		Сальдо
	Вартість, млн дол. США	% в загальному обсязі експорту	Вартість, млн дол. США	% в загальному обсязі імпорту	
2011	467,6	0,68	1236,0	1,50	-768,4
2012	481,9	0,70	1547,2	1,83	-1065,3
2013	407,5	0,64	830,6	1,08	-423,1
2014	510,3	0,95	478,2	0,88	32,1
2015	395,4	1,04	256,4	0,68	139,0
2016*	205,2	0,90	172,7	0,71	32,5

* Дані за 8 місяців.

Джерело: розраховано за даними [2].

Український експорт до Республіки Корея має сировинну орієнтацію (табл. 4), однак упродовж 2011–2015 рр. відбулись істотні зміни у структурі експорту: у 2011 р. 84 % експорту становили метали і вироби з них, а у 2015 р. 80 % експорту становили продовольчі товари та сільсько-господарська сировина. Досліджувана тенденція у структурі простежується

і за січень–серпень 2016 р., коли продовольчі товари та сільськогосподарська продукція у структурі експорту становила майже 64 %, з них майже 60 % – зернові культури. Частка металів у структурі експорту за підсумками 8 місяців 2016 р. становила 16,9 %, більшість яких – чорні метали.

Таблиця 4

**Товарна структура експорту й імпорту
між Україною та Республікою Корея у 2011–2016 рр., %**

Код	Найменування товарів	Експорт			Імпорт		
		2011	2015	2016*	2011	2015	2016*
1–24	Продовольчі товари і сільськогосподарська сировина	6,61	79,92	63,40	0,47	1,70	2,00
25–27	Мінеральні продукти	1,62	4,36	9,50	0,55	1,61	1,50
28–40	Продукція хімічної промисловості, каучук	3,14	1,34	5,90	12,91	25,85	26,80
41–43	Шкіра, вироби зі шкіри, натуральне і штучне хутро	0,10	0,00	0,00	0,02	0,20	0,20
44–49	Деревина і целюлозно-паперові вироби	0,22	1,34	2,80	1,03	1,96	1,10
50–67	Текстиль, текстильні вироби, взуття	0,00	0,01	0,00	1,03	5,48	4,20
72–83	Метали і вироби з них	83,75	12,08	16,90	11,11	5,66	6,60
84–90	Машини, транспортні засоби й устаткування	0,20	0,87	1,30	71,87	56,21	55,70
68–71, 90–99	Інші товари	4,40	0,10	0,20	1,10	1,40	1,90

* Дані за 8 місяців.

Джерело: побудовано за даними [2].

Переважання в експорті традиційних для України видів економічної діяльності не можна однозначно оцінити негативно, адже свого часу вони були сформовані і розвинені в країні з огляду на наявні порівняльні переваги. Основні проблеми – це:

- за тривалий період часу не забезпечено ефективність вітчизняної економіки, що збільшує залежність країни від зовнішніх шоків;
- за період реформування економіки України не відбулося необхідного оновлення та перебудови основних галузей – ключових експортерів, а ступінь зношування основних засобів у добувній промисловості у 2014 р. становив 65,3 %, переробній – 56,9 %, а в цілому по економіці – 83,5 % [2]. Через це виробництво на застарілому обладнанні нових високотехнологічних видів продукції неможливо.

У структурі імпорту з Республіки Корея продовжують домінувати машини, устаткування, транспортні засоби, але їх частка дещо зменшилась з 71,9 % у 2011 р. до 56,2 % у 2015 р. За підсумками 8 місяців 2016 р. вона становила 55,7 %, з них 30 % – це засоби наземного транспорту. Продукція хімічної промисловості (26,8 %) у структурі імпорту представлена переважно пластмасами і полімерними матеріалами (14,4 %), каучуком і гумою (7,6 %).

У моделях «життєвого циклу продукту» визначається, що технологічно розвинені країни диверсифікують свій експорт шляхом інновацій, а відсталі економічно – через імітації. При інтенсивному зростанні розширюється експорт нових товарів на нові географічні ринки, тоді як при екстенсивному – зростає експорт традиційних товарів на освоєних ринках. В Україні переважає екстенсивний шлях зростання експорту та імітаційна його диверсифікація. Нині в Україні сформувалася низка сфер і галузей, які займають досить стійкі позиції у світовій економіці і можуть стати основою послідовного економічного прискорення. Це, насамперед, аграрне виробництво та військово озброєння, які можуть частково замінити стрімку втрату металургії й машинобудування. Безумовно, необхідною умовою їх розвитку повинно стати розширення інвестиційного співробітництва й сприяння. Перепусткою на ринки азійських країн є освоєння технологій «постіндустріального синтезу» – впровадження інформаційних технологій у традиційні технологічні ланцюги [1, с. 53]. Україна, володіючи досить високим потенціалом розвитку ІТ-бізнесу та інженерно-технічною базою, має істотні переваги порівняно з іншими країнами, які набули динамічного розвитку на основі копіювання запозичених зразків та складальних підприємств.

Нині в Україні працюють 28 підприємств з корейським капіталом, серед яких найбільші компанії – «Samsung», «LG», «Hyundai». Інвестування коштів переважно спрямоване у такі традиційні для корейської економіки види діяльності, як машинобудування й електроніка. Серед пріоритетів співробітництва виділяють такі сфери: авіабудування, енергетика, сільське господарство.

Першочергові напрями змін місця України у світовій економіці у подальшому залежатимуть від структурних трансформацій, що відбуватимуться у глобальній економіці у середньо- та довгостроковій перспективі. Вони супроводжуватимуться прискоренням розвитку висхідних країн. Зміщення центрів економічної динаміки суттєво впливатиме на світові потоки товарів й капіталу, у результаті чого протягом наступних десятиліть можливий перерозподіл центрів впливу і глобальних економічних вигод. Для України, як економіки зі значним рівнем відкритості, забезпечення зовнішньої конкурентоспроможності повинно залишатися серед ключових напрямів розвитку.

Важливою складовою дослідження зовнішньоекономічних відносин є їх інвестиційна компонента. Сальдо вхідних та вихідних інвестиційних потоків України та Республіки Корея за 2014–2015 рр., а також частка кожної країни у світових вихідних потоках (табл. 5) переконують,

що Республіка Корея, на відміну від України, веде агресивну інвестиційну діяльність. Таку позицію підкріплює стабільне додатне сальдо платіжного балансу Республіки Корея, що є протилежним ситуації в Україні. У 2015 р. вихідні інвестиційні потоки України мали від'ємне значення, що свідчить про початок процесу дезінвестування. У 2015 р. обсяг вхідних інвестиційних потоків України суттєво збільшився порівняно з попередніми роками, проте це зростання було спровоковане стрімким здешевленням гривні відносно долара США.

Таблиця 5

**Основні показники інвестиційної діяльності
України та Республіки Корея за 2014–2015 рр.**

№ пор.	Показник	Україна		Республіка Корея	
		2014	2015	2014	2015
1	Вхідні інвестиційні потоки, млн дол. США	410	2961	9273	5042
1.1	Частка вхідних інвестиційних потоків у світових вхідних інвестиційних потоках, %	0,03	0,17	0,73	0,29
1.2	Частка вхідних інвестиційних потоків у ВВП, %	0,31	3,27	0,66	0,37
2	Вихідні інвестиційні потоки, млн дол. США	111	-51	28 039	27 639
2.1	Частка вихідних інвестиційних потоків у світових вхідних інвестиційних потоках, %	0,01	-0,003	2,13	1,88
2.2	Частка вихідних інвестиційних потоків у ВВП, %	0,08	-0,06	1,99	2,01
3	Накопичені ПІІ*, млн дол. США	63 910	61 817	179 205	174 573
4	Накопичені ПІІ до ВВП, %	48,58	68,23	12,72	12,86
5	Активи, млн дол. США	9 704	9 572	265 729	278 395
6	ПІІ на душу населення, дол./особу	1 494	1 452	3 578	3 483
7	Індекс конкурентоспроможності	79	85	26	26
8	Інвестиційна привабливість	112	96	5	5

* Прямі іноземні інвестиції (ПІІ).

Джерело: побудовано за даними [3; 5–9].

Накопичені ПІІ Республіки Корея відносно до ВВП як у 2014 р., так і в 2015 р. тримаються на рівні 12 %. Накопичені ПІІ України в 2014 р. становили 48,58 % від ВВП, а в 2015 р. збільшилися на 20 в.п., причиною цього стало нищівне падіння реального ВВП. Відповідно до міжнародних рейтингів, Республіка Корея у 2015 р. посіла 5 місце за інвестиційною привабливістю, Україна – 96.

На *рис. 2* графічно зображено залежність економічного зростання від зміни часток інвестицій у ВВП країн.

Показники переконують, що протягом досліджуваного періоду в Україні темп економічного зростання гальмувався. Починаючи з 2013 р. його показник став від'ємним (-0,03 %), що свідчить про розгортання

кризових явищ у країні через відсутність глибоких структурних реформ. Водночас частка іноземних інвестицій у ВВП з 2012 р. зростає, досягнувши у 2015 р. показника у +20 в. п., проте така динаміка зумовлена, передусім, катастрофічною девальвацією національної валюти: гривневий еквівалент вартості іноземних інвестицій, що надійшли в іноземній валюті, зростає, а показник ВВП, виражений в іноземній валюті, знижується пропорційно курсу. Отже, залежність між часткою іноземних інвестицій у ВВП та зростанням реального ВВП України досить спотворена.

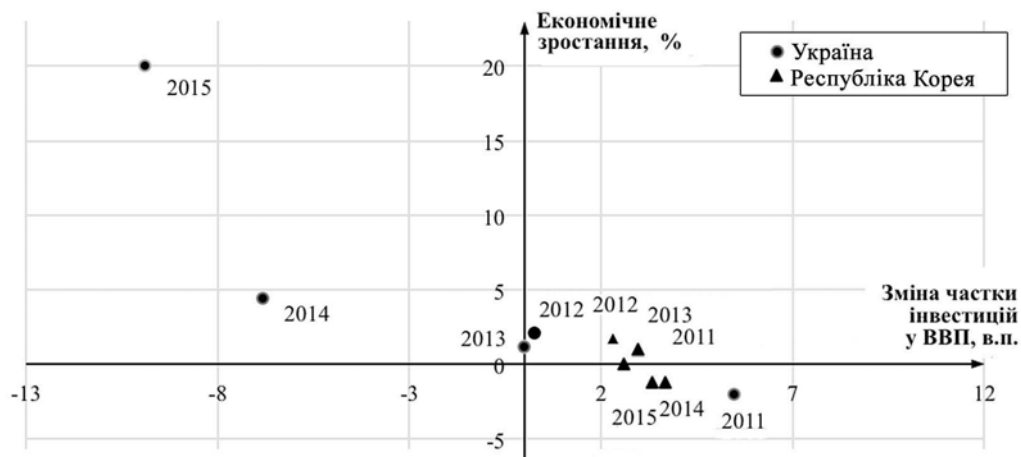

Рис. 2. Економічне зростання та інвестиції України та Республіки Корея за 2011–2015 рр.

Джерело: побудовано за даними [9].

У Республіці Корея протягом 2011–2015 рр. частка іноземних інвестицій постійно зростала при незначних коливаннях курсу національної валюти. Реальний ВВП щорічно зростає в межах 2–3 в.п., а зміна частки іноземних інвестицій коливається в межах $\pm 1,2$ в.п. Тому неможливо виявити причинно-наслідковий зв'язок між досліджуваними показниками. Щорічне збільшення додатного сальдо платіжного балансу Республіки Корея свідчить, що джерелом економічного зростання держави, у першу чергу, є внутрішні фінансові ресурси.

Взаємовідносини Республіки Корея та України щодо співпраці характеризуються нестабільністю через незначні обсяги інвестування. Наприклад, у 2008 р. інвестиції з Республіки Корея в Україну становили 6 млн дол. США, у 2009–2011 рр. інвестиції були відсутні. У 2012 р. інвестиції з Республіки Корея становили близько 1 млн дол. США. З усього обсягу інвестицій 92 % спрямовані в українську переробну промисловість, а залишкові 8 % – у транспортний сектор та інфраструктуру країни. Інвестиції до Республіки Корея незначні: у 2011–2012 рр. їх обсяг становив 1 млн дол. США, що у структурі вихідних інвестиційних потоків України складало 0,52 % та 0,08 % відповідно [1].

Висновки. Інвестиційна взаємодія України з азійським регіоном, зокрема з Республікою Корея, залишається вкрай слабкою. Для посилення

взаємозв'язків необхідно безпосереднє включення України в азійські потоки інвестиційних капіталів та активізація зусиль на входження країни у глобальні і трансконтинентальні проекти, ініційовані та впроваджені Республікою Корея. Оскільки вона є сьогодні одним із глобальних лідерів, для якого характерна експансія інвестиційних капіталів, посилення економічної співпраці з Україною надзвичайно актуалізується.

В Україні переважання екстенсивного типу економічного зростання та експорт традиційних для економіки товарів зумовлює необхідність пошуку шляхів диверсифікації товарної структури експорту щодо підвищення його інноваційності та розширення географічної структури шляхом співпраці з Азійсько-Тихоокеанським регіоном як важливим стратегічним партнером України у сфері зовнішньої торгівлі та інвестиційної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Перспективи виходу України на ринки висхідних країн. Аналітична доповідь. Київ : Заповіт, 2015. 116 с.
2. Державна служба статистики України. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності у 2015 р. Експрес-випуск Державної служби статистики України 17.02.2016 № 59/0/03.5 вн-16 від 17 лют. 2016. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
4. Офіційний сайт Організації економічного співробітництва та розвитку. URL : <http://www.oecd.org>.
5. UNCTAD : World Investment Report. Investor nationality: policy challenges. Geneva. UN, New York ; Geneva, 2016. P. 232.
6. Doing Business 2015: Going Beyond Efficiency. Washington, DC: World Bank Group. URL : <http://www.doingbusiness.org/reports/global-reports/doing-business-2015>.
7. Doing Business 2016: Measuring Regulatory Quality and Efficiency. Washington, DC: World Bank Group. URL : <http://www.doingbusiness.org/reports/global-reports/doing-business-2016>.
8. The Global Competitiveness Report 2014–2015 Rankings. World Economic Forum, Geneva, Switzerland, 3 September. 2014. URL : <http://reports.weforum.org/global-competitiveness-report-2014-2015/report-highlights>.
9. UNCTAD Statistics Database. URL : <http://unctad.org/en/Pages/statistics.aspx>.
10. World Economic Forum. URL : http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalEnablingTrade_Report_2014.pdf.

Стаття надійшла до редакції 07.12.2016.

Mazaraki A., Melnyk T. Foreign economic relations of Ukraine and the Republic of Korea.

Background. The proposed scientific article is devoted to actual issue of formation of priority directions in the foreign economic policy of Ukraine, in particular the development of relations with the Asian and Pacific region (APR), which accounts about the half of world industrial production and world trade. Relations between Ukraine and the Republic of Korea, as one of the largest trading partners with the APR, are characterized by duration and stability of relationships that determines the need to study the prospects of further cooperation.

The review of scientific sources indicates that Korea is considered by scientists mainly in the context of markets of ascending countries. However, the state of foreign

economic relations of Ukraine and Korea, as well as priority areas of their cooperation requires further study.

The aim of the research is the assessment of the state and prospects of the development of foreign economic relations of Ukraine and Korea.

Materials and methods. The information base of the work is presented by scientific works of domestic and foreign scientists, analytical reports and statistic data. The survey is conducted with the use of general scientific methods: systematic approach, analysis and synthesis, theoretical generalization and comparison.

The results of the research. The state of foreign economic relations of Ukraine and Korea is analyzed; the place of studied countries in the global economy and the structure of the formation of their added value are evaluated. The analysis of the commodity structure of foreign trade is conducted and the main indicators of investment activity of Ukraine and Korea are characterized. The perspective directions of cooperation between Ukraine and the Asian and Pacific region are determined.

Conclusion. Ukraine investment cooperation with Korea remains extremely weak. The direct inclusion of Ukraine in the Asian investment capital flows and the increased efforts on the integration of the country into global and transcontinental projects initiated and introduced by Korea is necessary in order to strengthen the relationships. As Korea is one of the global leaders nowadays, which is characterized by the expansion of investment capitals, the strengthening of economic cooperation between Ukraine and Korea is being highly actualized. The predominance of the extensive type of economic growth in Ukraine and the export of goods, which are traditional for the economy, determines the search of ways of the diversification of the export commodity structure to enhance its innovativeness and expansion of the geographical structure through cooperation with the Asian and Pacific region as an important strategic partner of Ukraine in the sphere of foreign trade and investment activity.

Keywords: export potential, value added, diversification, foreign economic relations, foreign trade policy.

REFERENCES

1. Perspektyvy vyhodu Ukraïny na rynky vyshidnyh kraïn. Analitychna dopovid'. Kyïv : Zapovit, 2015. 116 s.
2. Derzhavna sluzhba statystyky Ukraïny. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Investyicii' zovnishn'oeekonomichnoi' dijal'nosti u 2015 r. Ekspres-vypusk Derzhavnoi' sluzhby statystyky Ukraïny 17.02.2016 № 59/0/03.5 vn-16 vid 17 ljut. 2016. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua>.
4. Oficijnyj sajt Organizacii' ekonomichnogo spivrobitnyctva ta rozvytku. URL : <http://www.oecd.org>.
5. UNCTAD : World Investment Report. Investor nationality: policy challenges. Geneva. UN, New York ; Geneva, 2016. P. 232.
6. Doing Business 2015: Going Beyond Efficiency. Washington, DC: World Bank Group. URL : <http://www.doingbusiness.org/reports/global-reports/doing-business-2015>.
7. Doing Business 2016: Measuring Regulatory Quality and Efficiency. Washington, DC: World Bank Group. URL : <http://www.doingbusiness.org/reports/global-reports/doing-business-2016>.
8. The Global Competitiveness Report 2014-2015 Rankings. World Economic Forum, Geneva, Switzerland, 3 September. 2014. URL : <http://reports.weforum.org/global-competitiveness-report-2014-2015/report-highlights>.
9. UNCTAD Statistics Database. URL : <http://unctad.org/en/Pages/statistics.aspx>.
10. World Economic Forum. URL : http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalEnablingTrade_Report_2014.pdf.